ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3604/82 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1982

περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν ἐξειδικεύσεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη γιά τήν ἵδρυση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 87,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71 τοῦ Συμβουλίου τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1971 περί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν ἀποφάσεων καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν [1], ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2743/72 [2], καί τήν πράξη περί τῶν ὅρων προσχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καί τῶν προσαρμογῶν τῶν συνθηκῶν τοῦ 1979 [3], καί ἰδίως τό ἄρθρο 1,

μετά τή δημοσίευση τοῦ σχεδίου κανονισμοῦ σύμφωνα πρός τό ἄρθρο 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71,

τή γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων,

Ἐκτιμώντας:

1. ὅτι, δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71, ἡ Ἐπιτροπή εἶναι ἁρμόδια νά ἐφαρμόσει διά κανονισμοῦ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ ὁρισμένες κατηγορίες συμφωνιῶν, ἀποφάσεων καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν σχετικῶν μέ τήν ἐξειδίκευση, συμπεριλαμβανομένων τῶν συμφωνιῶν τῶν ἀναγκαίων γιά τήν πραγματοποίησή της, οἱ ὁποῖες ἐμπίπτουν στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1·

2. ὅτι οἱ συμφωνίες ἐξειδικεύσεως τῆς παρούσας ἤ μελλοντικῆς παραγωγῆς εἶναι δυνατό νά ἐμπίπτουν στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης·

3. ὅτι οἱ συμφωνίες ἐξειδικεύσεως τῆς παραγωγῆς συντελοῦν γενικά στή βελτίωση τῆς παραγωγῆς ἤ τῆς διανομῆς τῶν προϊόντων, δεδομένου ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις δύνανται, συγκεντρώνοντας τίς δραστηριότητές τους στήν κατασκευή ὁρισμένων προϊόντων νά λειτουργοῦν κατά τρόπο ὀρθολογικότερο καί νά προσφέρουν τά προϊόντα τους σέ καλύτερες τιμές· ὅτι δύναται νά ἀναμένεται ὅτι, ὑπό καθεστώς πραγματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, θά ἐξασφαλίζεται στούς καταναλωτές δίκαιο τμῆμα τοῦ ὀφέλους πού προκύπτει·

4. ὅτι αὐτά τά πλεονεκτήματα ἀπορρέουν κατά τόν ἴδιο τρόπο, τόσο ἀπό συμφωνίες ἐξειδικεύσεως βάσει τῶν ὁποίων ἕκαστος τῶν συμμετεχόντων παραιτεῖται χάριν τοῦ ἄλλου ἀπό τήν κατασκευή ὁρισμένων προϊόντων, ὅσο καί ἀπό συμφωνίες στίς ὁποῖες οἱ συμμετέχοντες ἀναλαμβάνουν τήν ὑποχρέωση νά κατασκευάζουν μόνο ἀπό κοινοῦ ἤ νά ἀναθέτουν τήν κατασκευή ὁρισμένων προϊόντων σέ κοινή ἐπιχείρηση·

5. ὅτι ὁ παρών κανονισμός πρέπει νά προσδιορίζει τούς περιορισμούς τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νά συμπεριλαμβάνονται σέ μία συμφωνία ἐξειδικεύσεως· ὅτι οἱ περιορισμοί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πού ἐπιτρέπονται σέ αὐτόν τόν κανονισμό ἀποτελοῦν γενικά μιά σημαντική προϋπόθεση γιά τήν σύναψη καί τήν ἐκτέλεση τῆς συμφωνίας· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, εἶναι κατά κανόνα ἀναγκαῖοι, γιά νά ἐξασφαλισθοῦν στίς ἐπιχειρήσεις καί στούς καταναλωτές τά ἐπιδιωκόμενα πλεονεκτήματα· ὅτι μπορεῖ νά ἀφεθεῖ στά συμβαλλόμενα μέρη ἡ εὐχέρεια νά ἐπιλέγουν ποιές ἀπό τίς διατάξεις αὐτές θά συμπεριλάβουν στίς συμφωνίες·

6. ὅτι, προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι δέν θά καταργηθεῖ ὁ ἀνταγωνισμός γιά ἕνα οὐσιαστικό τμῆμα τῶν ἐν λόγω προϊόντων, ὁ παρών κανονισμός ἐφαρμόζεται μόνο ὑπό τόν ὅρο ὅτι οὔτε τό τμῆμα τῆς ἀγορᾶς, πού καταλαμβάνουν οἱ μετέχουσες ἐπιχειρήσεις, οὔτε οἱ ἴδιες οἱ ἐπιχειρήσεις ὑπερβαίνουν ὁρισμένη τάξη μεγέθους·

7. ὅτι, γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ σύναψη μακροπροθέσμων συμφωνιῶν ἐξειδικεύσεως, πού μπορεῖ νά ἔχουν ἐπιπτώσεις στή δομή τῶν ἐνδιαφερομένων ἑταιριῶν, εἶναι σκόπιμο νά καθορισθεῖ σέ δεκαπέντε χρόνια ἡ διάρκεια ἰσχύος τοῦ κανονισμοῦ· ὅτι, ἐάν κατά τήν περίοδο αὐτή μεταβληθοῦν οἱ περιστάσεις, βάσει τῶν ὁποίων ἐκδόθηκε ὁ κανονισμός, ὡς πρός ἕνα οὐσιῶδες στοιχεῖο, ἡ Ἐπιτροπή θά προβεῖ στίς ἀναγκαῖες προσαρμογές τοῦ κανονισμοῦ·

8. ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις δέν ὑποχρεώνονται πλέον νά κοινοποιοῦν τίς συμφωνίες ἐξειδικεύσεως πού καλύπτονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό· ὅτι παραμένει ὅμως σέ αὐτές ἡ δυνατότητα, σέ περίπτωση αἰτιολογημένης ἀμφιβολίας, νά ζητήσουν ἀπό τήν Ἐπιτροπή, γιά τή συγκεκριμένη περίπτωση, δήλωση ὅτι οἱ συμφωνίες τους συμβιβάζονται μέ τόν παρόντα κανονισμό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης καί ὑπό τίς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης κηρύσσεται ἀνεφάρμοστο σέ συμφωνίες δυνάμει τῶν ὁποίων ἐπιχειρήσεις ἀναλαμβάνουν μεταξύ τους τήν ὑποχρέωση, μέ σκοπό τήν ἐξειδίκευση κατά τή διάρκεια ἰσχύος τῆς συμφωνίας:

α) νά μήν κατασκευάζουν ὁρισμένα προϊόντα οὔτε νά ἀναθέτουν τήν κατασκευή τους σέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις

[1] ΕΕ ἀριθ. L 285 τῆς 29. 12. 1971, σ. 46.
[2] ΕΕ ἀριθ. L 291 τῆς 28. 2. 1972, σ. 144.
[3] ΕΕ ἀριθ. L 291 τῆς 19. 11. 1979, σ. 94.

καί νά ἀφήνουν στούς ἀντισυμβαλλομένους τους τή μέριμνα τῆς κατασκευῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν ἤ τῆς ἀναθέσεως τῆς κατασκευῆς τους σέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις·

β) νά κατασκευάζουν ὁρισμένα προϊόντα ἤ νά ἀναθέτουν τήν κατασκευή τους σέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις μόνο ἀπό κοινοῦ.

Ἄρθρο 2

1. Πέραν τῶν ὑποχρεώσεων, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1, δέν μπορεῖ νά ἐπιβληθεῖ στούς συμβαλλομένους κανένας ἄλλος περιορισμός τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πλήν:

α) τῆς ὑποχρεώσεως νά συνάπτουν, μόνο μέ τήν συναίνεση τῶν ἀντισυμβαλλομένων, συμφωνίες ἐξειδικεύσεως μέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν ἴδια προϊόντα ἤ προϊόντα πού θεωροῦνται σάν ὁμοειδή ἀπό τούς καταναλωτές λόγω τῶν ἰδιοτήτων, τῆς τιμῆς καί τῆς χρήσεώς τους·

β) τῆς ὑποχρεώσεως νά προμηθεύουν στούς ἀντισυμβαλλομένους τά προϊόντα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως καί νά τηροῦν ἐν προκειμένω ἕνα ἐλάχιστο ἐπίπεδο ποιότητας·

γ) τῆς ὑποχρεώσεως νά προμηθεύονται τά προϊόντα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως ἀποκλειστικά ἀπό ἀντισυμβαλλομένους ἤ ἀπό μιά ἐπιχείρηση, στήν ὁποία ἔχει ἀπό κοινοῦ ἀνατεθεῖ ἡ κατασκευή, ἐκτός ἄν ὑπάρχουν εὐνοϊκότεροι ὅροι προμήθειας, τούς ὁποίους οἱ ἀντισυμβαλλόμενοι ἤ ἡ ἐπιχείρηση στήν ὁποία ἔχει ἀνατεθεῖ ἡ κατασκευή δέν προσφέρουν·

δ) τῆς ὑποχρεώσεως νά ἀναθέτουν στούς ἀντισυμβαλλομένους τήν ἀποκλειστική διανομή τῶν προϊόντων, πού ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως, στό μέτρο πού οἱ μεσολαβητές ἔμποροι ἤ οἱ καταναλωτές ἔχουν στή διάθεσή τους καί ἄλλες πηγές προμήθειας καί οἱ συμβαλλόμενοι δέν δυσχεραίνουν σ' αὐτούς αὐτές τίς προμήθειες.

2. Οἱ ἀκόλουθες ὑποχρεώσεις δέν ἀντίκεινται στή δυνατότητα ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1:

α) ἡ ὑποχρέωση νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἀποθήκευση ἐλαχίστων ποσοτήτων καί ἀνταλλακτικῶν τῶν προϊόντων, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως·

β) ἡ ὑποχρέωση νά ἀναλαμβάνεται ἡ ἐξυπηρέτηση τῶν πελατῶν μετά τήν πώληση καθώς καί οἱ ὑπηρεσίες ἐγγυήσεως γιά τά προϊόντα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἐξειδικεύσεως.

Ἄρθρο 3

Τό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζεται μόνο:

α) ὅταν τά προϊόντα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως καί τά λοιπά προϊόντα τῶν συμβαλλομένων ἐπιχειρήσεων, τά ὁποῖα θεωροῦνται ὁμοειδή ἀπό τόν καταναλωτή λόγω τῶν ἰδιοτήτων τους, τῆς τιμῆς τους καί τῆς χρήσεώς τους, δέν ἀντιπροσωπεύουν, σέ ἕνα οὐσιαστικό τμῆμα τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, τμῆμα μεγαλύτερο ἀπό 15 % τῆς ἀγορᾶς ὅλων αὐτῶν τῶν προϊόντων·

β) ὅταν ὁ συνολικός κύκλος ἐργασιῶν ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων πού συμμετέχουν δέν ὑπερβαίνει κατά τή διάρκεια μιᾶς χρήσεως τά 300 ἑκατομμύρια λογιστικῶν μονάδων (ECU).

Ἄρθρο 4

1. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 3 περίπτωση β τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἰσχύει ἡ εὐρωπαϊκή λογιστική μονάδα, ἡ ὁποία προβλέπεται γιά τήν κατάρτιση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητας δυνάμει τῶν ἄρθρων 207 καί 209 τῆς συνθήκης.

2. Τό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐξακολουθεῖ νά ἐφαρμόζεται, ἄν κατά τή διάρκεια δύο συνεχῶν χρήσεων, τό τμῆμα τῆς ἀγορᾶς ἤ ὁ κύκλος ἐργασιῶν, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3, δέν αὐξάνονται περισσότερο ἀπό 10 %.

3. Ὁ συνολικός κύκλος ἐργασιῶν κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3 περίπτωση β προκύπτει ἀπό τό σύνολο τῶν κύκλων ἐργασιῶν πού πραγματοποίησαν οἱ ἐπιχειρήσεις πού συμμετέχουν κατά τήν τελευταία χρήση μέ ὅλα τά προϊόντα καί τίς ὑπηρεσίες πρίν ἀπό τήν φορολόγηση καί τήν ἐπιβολή λοιπῶν τελῶν. Κατά τόν ὑπολογισμό τοῦ συνολικοῦ κύκλου ἐργασιῶν δέν λαμβάνονται ὑπόψη οἱ συναλλαγές πού πραγματοποιήθηκαν μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων πού συμμετέχουν καθώς ἐπίσης καί μεταξύ αὐτῶν καί τῆς ἐπιχειρήσεως στήν ὁποία ἔχει ἀπό κοινοῦ ἀνατεθεῖ ἡ κατασκευή.

Ἄρθρο 5

1. Μετέχουσες ἐπιχειρήσεις κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 1 περιπτώσεις α καί β καί τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 εἶναι:

α) οἱ ἐπιχειρήσεις πού εἶναι συμβαλλόμενα μέρη στή συμφωνία·

β) οἱ ἐπιχειρήσεις στίς ὁποῖες, μία ἐπιχείρηση πού εἶναι συμβαλλόμενο μέρος στή συμφωνία, διαθέτει ἄμεσα ἤ ἔμμεσα:

— περισσότερο ἀπό τό ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου ἤ τῆς περιουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως, ἤ

— περισσότερο ἀπό τό ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων ψήφου, ἤ

— τό δικαίωμα διορισμοῦ περισσοτέρων ἀπό τό ἥμισυ τῶν μελῶν τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἤ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἤ τῶν ὀργάνων, τά ὁποῖα ἐκπροσωποῦν νομίμως τήν ἐπιχείρηση, ἤ

— τό δικαίωμα νά διαχειρίζονται τίς ὑποθέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως·

γ) οἱ ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες διαθέτουν, σέ μία ἐπιχείρηση πού εἶναι συμβαλλόμενο μέρος στήν συμφωνία, ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, τά δικαιώματα ἤ τίς ἐξουσίες πού ἀπαριθμοῦνται στήν περίπτωση β·

δ) οἱ ἐπιχειρήσεις στίς ὁποῖες μία ἐπιχείρηση πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση γ, διαθέτει ἄμεσα ἤ ἔμμεσα τά δικαιώματα ἤ τίς ἐξουσίες πού ἀπαριθμοῦνται στήν περίπτωση β.

Ἄρθρο 6

Ἡ Ἐπιτροπή ἀνακαλεῖ τό πλεονέκτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71 ὅταν διαπιστώσει σέ μιά συγκεκριμένη περίπτωση ὅτι μία, σύμφωνα μέ τόν παρόντα κανονισμό ἐξαιρεθείσα, συμφωνία ἔχει ἐντούτοις ἀποτελέσματα πού εἶναι ἀσυμβίβαστα μέ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, ἰδίως ὅταν ἡ ἐξειδίκευση δέν ἐπιφέρει οὐσιαστικά ἀποτελέσματα ἤ ὅταν δέν ἐξασφαλίζεται στούς καταναλωτές δίκαιο τμῆμα ἀπό τό ὄφελος πού προκύπτει.

Ἄρθρο 7

Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται ἀνάλογα σέ ἀποφάσεις ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων καί σέ περιπτώσεις ἐναρμονισμένης πρακτικῆς τοῦ τύπου πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1.

Ἄρθρο 8

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰανουαρίου 1983 καί παραμένει σέ ἰσχύ μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1997.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 23 Δεκεμβρίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς